

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 บัญญัติไว้ใน มาตรา 11 (1) ให้คดีพิพาทที่เกี่ยวกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทอยู่ในเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครองสูงสุดโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดจะต้องเป็นผู้ประกาศกำหนดว่าการอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทใดบ้างที่จะอยู่ในเขตอำนาจการพิจารณาคดีของศาลปกครองสูงสุดซึ่งในปัจจุบันนี้ยังไม่ปรากฏว่ามีการประกาศตามมาตรา 11 (1) แต่อย่างใด ประกอบกับการพิจารณาว่าคณะกรรมการใดเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทนั้น ยังคงเป็นปัญหาที่ยังไม่เป็นที่ยุติ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงมุ่งศึกษาแนวคิดในการจัดตั้ง ลักษณะของการใช้อำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท โดยนำมาใช้ศึกษาวิเคราะห์ร่วมกับบทบัญญัติของกฎหมายเพื่อกำหนดเป็นหลักเกณฑ์กลางในการพิจารณาว่าคณะกรรมการใดเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท แต่อย่างไรก็ตาม การกำหนดให้คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาททุกคณะเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทตามมาตรา 11 (1) ทั้งหมดน่าจะเป็นการไม่เหมาะสม ดังนั้นผู้เขียนจึงเสนอหลักเกณฑ์ที่ควรใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาว่าคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทใดควรเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทที่ควรกำหนดไว้ในประกาศตามมาตรา 11 (1) ที่สามารถนำมาฟ้องโดยตรงต่อศาลปกครองสูงสุด ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาเบื้องต้นแก่ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดในการพิจารณาเพื่อออกประกาศดังกล่าวต่อไป

Act on establishment of Administrative Courts and Administrative court procedure B.E. 2542 provided in section 11 (1) that case involving a dispute in relation to the decision of the quasi – judicial council within the jurisdiction of the Supreme Administrative Court where as the General Assembly of judges of the Supreme Administrative Court shall prescribe whether an appeal made against a order or decision of the quasi – judicial council should be under competence to try and adjudicate of the Supreme Administrative court. This issue still not prescribe at present and the consideration about which council is quasi – judicial council still be the controversial issue.

The purpose of this thesis is to study the concepts for settlement and the use of power of the quasi – judicial council by analyzing and applying with the provision of law to set the general principles in considering which council is the quasi – judicial council. However, to determine that all quasi – judicial councils are quasi – judicial council according to section 11 (1) may not appropriate. Thus, the author recommended the principles that could be the guidance for considering whether quasi – judicial councils are the quasi – judicial council that should be prescribed , which the filing of case shall be made and submitting to the Supreme Administrative Court. In addition , to this thesis is aim to be the educational document for the General Assembly of judges of the Supreme Administrative Court to considering for declaring the quasi – judicial council according to section 11 (1) in the future.